

Rondom Antonius Abt, Bernardus, Blasius, Gummarus en Willibrordus
Nieuwsbrief van de Vijf Heiligen Parochie
Nr.191, woensdag 24 december 2025

Bereikbaarheid van onze parochie

**Voor dringende zaken als uitvaarten en ziekenzegen
zijn we bereikbaar via 06-10490088**

Contact met het pastoraal team

Wilt u graag in contact komen met een van de leden van ons pastoraal team, pastoor Ronald van Bronswijk of pastoraal werkende Giny van der Korput, aarzelt u dan niet dit te doen.

Dit kan rechtstreeks via telefoonnummer **06-10490088** of via ons parochiesecretariaat: Tel: 0162-682303 of e-mail: info@naardekerk.nl

Licht

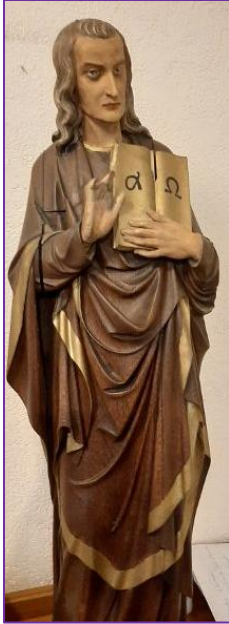
***Laten we ons warmen aan het licht.
Laten we elkaar aansteken met die warmte.***

***Laat de vlam van de hoop in ons opglorieien.
Laat het vuur in de korte lontjes uitdoven.***

***En laat er een golf van warmte door de wereld gaan.
(Greet Brokerhof – van der Waa)***

***Het parochiebestuur en het pastoraal team van de Vijf Heiligen Parochie
wensen iedereen een gezegend Kerstfeest , fijne feestdagen en een voorspoedig 2026***

Overschilderd

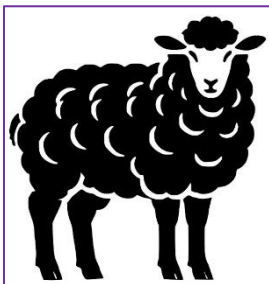
De H. Bernarduskerk kende ooit 3 houten altaar-retabels vol met beelden; een van die beelden was van de profeet Jesaja, dit beeld was afkomstig van het Maria-altaar voor in de kerk. Het beeld is gedateerd op ongeveer 1880 en is vervaardigd in Antwerpen. Aanvankelijk was het gekleurd, maar later heeft men de kleuren verwijderd op enkele accenten na. De profeet Jesaja, een hartstochtelijk verkondiger van de komst van Jezus, draagt een boek in de handen waarop oorspronkelijk te lezen stond: *Ecce virgo concipiet*.

In het Nederlands: *Zie de maagd heeft ontvangen*.

De complete tekst paste niet op de bladzijdes van het boek, want die luidt: *Zie, de maagd zal ontvangen en een zoon baren en zij zal hem noemen: Immanuel*. Met deze boodschap kwam Jesaja bij koning Achaz.

In Made heeft men de Latijnse tekst overgeschilderd met nu op het ene blad de letter alpha en op het andere blad de letter omega, de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet, het begin en het einde en symbool van de Goddelijke almacht.

Alpha en Omega is de liefde. De liefde tot God en tot de naaste. In de eerste plaats komt de verticale binding: de relatie met het hoogste. Dat geloof is een genade. Een mysterie. Als je dat hebt, geeft het de verplichting te zorgen voor degenen die de underdog zijn (Minister Marga Klompé, eerste vrouwelijke minister van Nederland, onder haar bewind kwam de Algemene Bijstandswet tot stand en daarom noemde collega-minister Joseph Luns haar ook wel 'onze lieve vrouw van de altijddurende bijstand'. Dit alles ontleend aan www.kro-ncrv.nl)

Het zwarte schaap

Pater Piet Schellens

Meestal vind je in een kerststal een zwart schaap en als dat zwarte schaap dicht bij de kribbe staat, geef ik de koster een compliment, want dat getuigt van een diep theologisch inzicht.

Ik ben eens in de kerstnacht de preekstoel opgeklommen met het zwarte schaap van de kerststal in de armen. De mensen waren stomverbaasd. "Wat heeft hij nou weer?" hoorde ik iemand zeggen.

Toen heb ik uitgelegd hoe dat kwam. In het parochieblad had ik mopperend iets geschreven over de propvolle kerk met Kerstmis en de halflege kerk door het jaar. Daarop kreeg ik een kaart in de bus waarop stond: "Ook het zwarte schaap wil Jezus zien". Toen kreeg ik spijt van mijn uitval naar die kerstvierders. De kerstengel zei toch ook: "Ik verkondig u een grote vreugde, die voor heel het volk bestemd is". Het is dus goed dat het hele volk met Kerstmis komt luisteren en Jezus, wiens verjaardag wij vieren, zou later zeggen: "Ik ben niet gekomen voor de rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben, maar voor de zondaars; niet voor de gezonden die geen dokter nodig hebben, maar voor de zieken."

Jezus was geen vriend van de priesters en schriftgeleerden; Hij was altijd te vinden bij tollenaars en zondaars. Zieken en mensen die van de duivel bezeten waren, vonden bij Hem troost en genezing. Dat blijkt al bij zijn geboorte, want wie komen er op kraamvisite? Niet koning Herodus en de priesters uit Jeruzalem, maar herders.

Die staan nu mooi romantisch te prijken in onze kerststallen, maar in de werkelijkheid van die dagen waren herders ruwe mensen, die de reinheidswetten van de Joden niet onderhielden en die daarom als uitschot, schorriemorrie, beschouwd werden.

En aan deze mensen, de zwarte schapen van de toenmalige samenleving, werd het eerst verkondigd: “ Heden is u een Redder geboren, in de stad van David: Jezus, de Messias. En dan worden die herders – pastores in het Latijn – ware pastoors, ze brengen de blijde boodschap die ze van Godswege hebben ontvangen over aan Maria en Jozef, en luid jubelend verkondigen ze aan ieder die het horen wil: “ Heden is de Messias geboren”.

Ook het zwarte schaap wil Jezus zien... Ik stond nog altijd met dat schaap in mijn handen. *“Beste mensen”,* , zei ik, *“ Ik preek vandaag alleen maar voor de zwarte schapen. De witte schapen kunnen dus wel vertrekken ”.*

Maar iedereen bleef zitten. *“Oké”,* zei ik, *“Dan weten wij ons dus allemaal zwarte schapen. Ik zal de koster vragen om de gehele kudde van de kerststal zwart te schilderen”.*

De blijde boodschap

In de kerstnacht schuilen wij als kleine mensen bij een kind dat arm , dat weerloos en kwetsbaar is als wijzelf, maar dat een teken is van Gods onverbiddelijke solidariteit met alles wat klein en weerloos is. De groten der aarde zullen deze Redder honend verwerpen. Voor de kleinen zal Hij de Redder zijn. Had Maria al niet gezongen over haar God, die machtigen zal beschamen en geringen verheffen? Daarom zal het voor trotse, zelfvoldane mensen die vol zijn van eigen succes geen Kerstmis worden ondanks alle diners en kerstmisbaksels, die ze in huis halen. Voor hen is Kerstmis hoogstens een stukje sentiment-in-geloofsverpakking, religieus tijdverdrijf.

Maar mensen die zichzelf klein weten, schapen die zich machteloos weten tegenover grote problemen van onze wereld, die zich onzeker voelen bij de opvoeding van hun kinderen, die zich zorgen maken over de toekomst van onze Kerk, krijgen van die kerstengel te horen: *“Vreest niet!*

Jullie kunnen jezelf niet redden, maar hier is je Redder.

Jullie hebben vergeving nodig, hier is Hij die vergeeft.

Jullie snakken naar bevrijding, hier is Hij die bevrijdt.

Jullie beleven onheil, hier is jullie Heiland.

Jullie zoeken een verlosser, Hij is de Verlosser.

Jullie speuren naar God, Hij is Gods openbaring.

Jullie zijn de weg kwijt. Hij is de weg naar God en de mensen.

Dat is de boodschap van de kerstnacht, en velen van ons verstaan die wel. Want als je in een gelovig gezin bent opgegroeid, denk je met kerstmis altijd terug aan die warme kerstvieringen van vroeger. Hoe je als kind de kerststal mee mocht opzetten. Er was altijd wel een herder die te ruw werd uitgepakt en zijn hoofd verloor. Met velpon werd hij weer in ere hersteld, en daar stond hij dan, blij dat hij er toch bij mocht zijn.

Aan het kerstdiner werd altijd wel een weduwe of een eenzame oom uitgenodigd: mensen die gebroken waren door de omstandigheden en die erbij gehaald werden om hen in ere te herstellen en weer heel te maken, net als die gebroken herder.

We gingen naar de kerk om te bidden en te zingen, dat God onze gebroken wereld weer heel zou maken – in mijn jeugd zaten we midden in de oorlog. Wat hebben we toen gebeden, dat God de scheuren en barsten in de mensheid zou laten helen door alle mensen van goede wil. Want Jezus, wisten we, nam het op voor de kleine machteloze mensen die we toen waren; en als iemand Redder mag heten van een gebroken wereld, dan is het Jezus Messias. Zo stroomde de warmte van Kerstmis in ons hart. Wie dat ooit heeft beleefd, vergeet het nooit meer.

Een christelijke gemeenschap waarin gelovigen, priesters en bisschoppen niet de weg van kleinheid volgen, heeft geen toekomst... Het koninkrijk van God ontkiemt in het kleine, altijd in het kleine. (Paus Franciscus)

Kerststal Antonius Abtkerk Terheijden.

De engel Godfried Bomans

Boven, in het topje van de kerstboom, hing een engel. Hoe zij daar gekomen was, dat kon zij zich met de beste wil niet meer herinneren. Zij had nog een vage herinnering aan een nauwe, donkere ruimte, waaruit zij opeens door een kleine hand, in een zee van licht getild was. Het was een glorieuze geboorte geweest en sinds dat ogenblik was zij altijd gelukkig geweest. Dit alles had eigenlijk nog maar één avond geduurd, maar voor een Kerstengel is dat een eeuwigheid, dat begrijpt u wel. Arme, kleine Kerstengel! Zij wist niet dat het Kerstfeest slechts een paar dagen duurt en dat die al bijna voorbij waren. Zij stond, met een blikken knipje aan de boom bevestigd, zachtjes heen en weer te wiegen en keek door haar glazen vleugels naar de lichtjes der kaarsen, die beneden haar brandden. En opeens, daar doofde een kaars uit. Meerdere volgden. Het werd steeds donkerder om haar heen en ten laatste zag zij niets dan de zwarte nacht. De engel nieste, want de walm der gedoofde kaarsen prikkelde in haar neus. In het begin dacht zij dat het een grapje was, maar toen het donker bleef, kwam zij tot nadenken. "Ik had beter moeten opletten, toen het nog licht was," dacht zij spijtig, "Ik heb helemaal niet gekeken. ik herinner mij eigenlijk niets. Absoluut niets. Werd het maar weer licht." En het werd licht.

Maar hoe geheel anders was dit licht. Grauw, groezelig en met tegenzin viel het door een groot, vierkant raam, en voor het ten volle ontloken was, kwam er een dienstmeisje in de kamer; pakte de Kerstboom en smeed hem op zolder. Daar lag de engel en keek recht in een naad van de planken vloer. Het was er verschrikkelijk koud, en buitengewoon ongezellig.

In het begin dacht de engel weer: "Kom, kom, het is maar een grapje," maar toen zij daar drie volle dagen en nachten in de naad van de houten vloer gekeken had, begon zij zich ernstig ongerust te maken.

En hoe langer zij over het licht van het vierkante raam nadacht, hoe duidelijker begreep zij dat dit het mooiste was dat zij ooit gezien had. "Ik zal proberen het je uit te leggen," sprak zij op een dag in maart tegen een muis, die juist voorbijkwam, "door een glazen gat in de hemel viel een verblindend licht bovenop mijn hoofd. Dat is het mooiste wat ik ooit heb meegemaakt. Ik kan je niet zeggen, hoe gelukkig ik eigenlijk was. Maar ik was in die tijd erg onnozel: ik besepte het niet. Nu weet ik het. En nu is het te laat. Maar ik heb tenminste de herinnering." "Dat is tenminste wat," meende de muis, na er een hele tijd over te hebben nagedacht, "Goedendag, ik moet weer verder."

Op een dag kwam het dienstmeisje op zolder en vond de Kerstengel in een schemerige hoek op de grond liggen. En zij nam haar op en smet haar in het kolenhok. Daar lag zij, tussen twee turven, recht tegenover een somber kijkend stuk antraciet. Een week lang zweeg de engel, want zij vond dit geen gezelschap om tegen te praten. Doch eindelijk, op een dag in september, kon zij zich niet meer inhouden. "Jullie hebben er geen flauwe voorstelling van," sprak zij, "hoe het licht op zolder is. Het doet bijna pijn aan de ogen, zó stralend is het. Jammer genoeg was ik toen te beperkt om mijn zaligheid ten volle, te begrijpen. Maar ik heb nu tenminste iets om aan te denken."

"Terugdenken is nooit verkeerd," meende het stuk antraciet, "Maar ik vind de verlichting hier ook heel redelijk." De engel zweeg. Tegen zo'n bekrompen opvatting was het nutteloos om te praten. Op zekere ochtend nu speelde het jongetje, dat in het huis woonde, in het kolenhok. En toen hij de engel zag nam hij haar op en, wierp haar in de vuilnisbak.

Het was er aardedonker. De engel vatte haar nieuwe toestand aanvankelijk als een grap op, maar toen het drie dagen lang donker bleef, zó pikdonker, dat niemand in de vuilnisbak een hand voor ogen zag, kwam zij tot nadenken. Zij dacht en, zij dacht, en ten laatste kon zij het niet meer houden en riep: "Is hier soms iemand om naar mij te luisteren?"

"Jawel," zei een stuk van een kapotte spiegel: "als het niet te flauw is." En de engel vertelde van het verblindende licht in het kolenhok en hoe verrukkelijk het daar geweest was. "Ik was te dom," besloot zij met een zucht, "om het te begrijpen. Maar nu begrijp ik het. Ik zie het helemaal in." Het stuk spiegelglas zweeg, want het had zoveel ijdelheid in zijn leven gezien, dat het wat éénkennig geworden was.

Op een donderdag, in de namiddag, toen het al wat schemerig was, kwam de vuilnisman voorbij. Hij sloeg het deksel open en zag de engel liggen. Nu is het altijd prettig een engel te ontmoeten, doch als je vuilnisman bent, voel je je dubbel blij. Hij stak de engel in zijn zak en gaf haar 's avonds aan zijn vrouw. "Alsjeblieft," zei hij, "Voor in de Kerstboom." De vrouw van de vuilnisman borg de engel in een kartonnen doos en zette de doos in de kast. "Hallo," zei de engel, na een tijdje stil te hebben gelegen, "Is hier iemand?" Maar er was niemand in de doos dan alleen het houtwol waarin de engel lag; en houtwol, dat weet u, heeft een zwijgzame aard.

En dat was maar heel goed, want, de engel had eigenlijk helemaal niets te vertellen. Want hoe zij ook dacht en peinsde over haar oude plek in de vuilnisbak, zij zag er niet meer licht in dan in de kartonnen doos, waarin zij nu lag: het was in beide even donker. En toen, eindelijk, toen zij begreep dat het niet zwarter meer kon worden, liet zij het verleden varen en dacht aan de toekomst. En een nieuw gevoel doorstroomde haar, zij gevoelde zich blij en vol verwachting. Alle spijt en alle wrok weken uit haar hart, en zij lag stil en met open ogen te wachten op de kleine hand, die haar omhoog zou heffen uit het duister naar het licht.

En de hand kwam en hief haar omhoog naar het topje van een kerstboom. De Kerstboom was veel kleiner dan die van het vorig jaar en er brandden ook minder lichtjes in. Maar dat zag de engel niet. Met een blikken knipje aan de top bevestigd, wiegde zij zacht heen en weer en keek door haar glazen vleugels naar de fonkelende versierselen van de boom. "Verrukkelijk," dacht zij, "verrukkelijk. Maar laat ik dit keer goed opletten. Dadelijk is het voorbij. En dan wil ik alles gezien en alles geweten hebben."

En zij sperde haar ogen wijd open en zij tuurde dwars door de takken naar beneden. En zij zag, de vuilnisman staan, in een nieuw pak gestoken, zijn vrouw, en hun kind, met een blauwe strik in het haar.

En de ogen van het kind keken strak en regelrecht in een klein, open huisje, waarin óók een man, een vrouw en een kind te zien waren, maar véél en véél kleiner, en verder een os en een ezel, zo groot als de beestjes in een speelgoeddoos. Opeens schrok de engel. Want daar, aan de nok van het huisje, was een engel bevestigd net als zij, met dezelfde glazen vleugels en hetzelfde lint met de handen ophoudend als zij in haar eigen handen hield. En nu voor het eerst kon zij de woorden lezen, die erop stonden:

"Glorie aan God en vrede op aarde aan de mensen van goede wil."

En een gevoel, van diep geluk doorstroomde de eenzame engel boven in de boom, die zich zo lang verlaten en verongelijkt had gevoeld. "Ik heb een Blijde Boodschap in mijn handen," dacht ze fier, "nu kan mij niets meer gebeuren. Welke ongelukken mij ook zullen overkomen, ik heb mijn schat bij mij en niemand kan mij die ontnemen."

En er overkwamen haar nog vele ongelukken. Want in het vierde jaar brak zij af van de boom en kwam in een blokkendoos terecht. En van hier uit

belandde zij in de lappenmand. En tenslotte waaide zij in de tuin op een hoop dorre bladeren en lag daar stil op haar rug naar de jagende wolken te kijken. En zij voelde, hoe zij langzaam en pijnloos verteerde, dag na dag; maar zij hield het lint stevig vast en er was geen bitterheid in haar. Want zij wist dat zij een wezen was; bestemd om dood te gaan, doch tegelijk uitverkoren om de Goede Boodschap tot het einde te bewaren.

Kerstgroep Bernarduskerk nu in de Maria Magdalenakapel.

Een lege kribbe

Blijft Jezus' kribbe wel eens leeg? Jazeker.
Het overkwam mij nog niet zo lang geleden.
Vorig jaar op kerstdag vergat ik het beeldje van Jezus
in de kribbe te leggen.

De kersttijd vloog voorbij. Toen ik midden januari de kerststal weer inpakte, vond ik het ongebruikte Jezusbeeldje. Het zat nog in de doos, gewikkeld in krantenpapier. Al die weken hadden Maria en Jozef (samen met de herders en de drie koningen) in mijn woonkamer naar een lege kribbe staan kijken. Zonder morren en zonder protest! Het lijkt op wat Jezus vandaag overkomt in onze cultuur en samenleving. Zijn kribbe staat er wel, maar leggen we hem erin neer? Geven we hem de plaats die hem toekomt? Veel heeft hij in ieder geval niet nodig. Het mag sober zijn en zelfs rommelig. Neen, zonder Jezus zal de hemel niet luidop morren of protesteren. Wel zullen we op een lege kribbe blijven staren. Bijna onbewust. Zonder erg of gemis.

Of is dat juist Gods plek in deze wereld geworden? Een lege kribbe, een open wieg, een ongenoemde naam, een ongekend gezicht, een ongezien mysterie. Het getuigt in ieder geval van meer respect voor God om zijn wieg op aarde leeg te laten, dan om iets of iemand anders erin te leggen. Dat zou pas een leugen of een diefstal zijn. Liever een lege kribbe, dan een verkeerde god erin. (Johan Bonny, bisschop van Antwerpen)

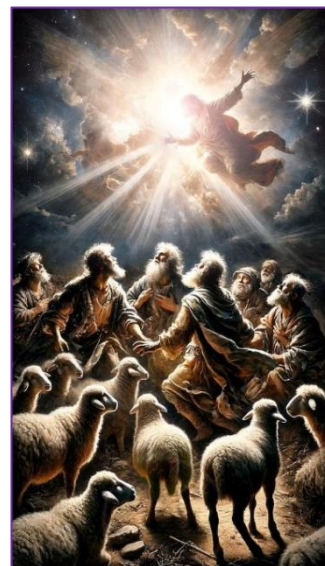
Loflied voor Gods liefde

*In een wereld zwart en duister
klonken tonen zachtjes in de kilte.
Als ontdaan van glans en luister
klonk Gods lied door kou en stilte.*

*Hoor een koor van engelen in de nacht
zongen over vrede, welbehagen.
Van een kind, zo lang verwacht,
van het licht dat nu zal dagen.*

*'Eer zij God', klonk in de velden
zie Gods zoon, als kind geboren.
't waren herders, die het doorvertelden
aan een ieder die 't wilde horen.*

*'t Werd een lied, gedragen door de tijden
in een wereld, angstig, koud en zwart.
Dwars door ziekten en door lijden
kwam dit Kind, zoon van Gods hart.*

**Laten wij de lofzang blijven zingen.
Zie Gods grote liefde, laat het horen.
't zal het duister eindelijk verdringen
zing, want Christus is voor ons geboren.
(Diny Beijersbergen-Groot)**

En het geschiedde in die dagen, dat er een bevel uitging vanwege keizer Augustus, dat het gehele rijk moest worden ingeschreven.

Uit het Lukas-evangelie, hoofdstuk 2 , vers 8-14

8 In de omgeving bevonden zich herders die in het open veld gedurende de nacht hun kudde bewaakten. 9 Plotseling stond een engel des Heren voor hen en zij werden omstraald door de glorie des Heren, zodat zij door grote vrees werden bevangen. 10 Maar de engel sprak tot hen: 'Vreest niet, want zie, ik verkondig u een vreugdevolle boodschap die bestemd is voor het hele volk. 11 Heden is u een Redder geboren, Christus de Heer, in de stad van David. 12 En dit zal voor u een teken zijn: gij zult het pasgeboren kind vinden, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe.' 13 Opeens voegde zich bij de engel een hemelse heerschare; zij verheerlijkten God met de woorden: 14 'Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft.'

Kort het verhaal: Maria blijkt zwanger te zijn en haar verloofde Jozef wil in stilte scheiden. Een engel verschijnt aan Jozef en die legt de situatie uit met als doel hem bij Maria te houden. Jozef is gehoorzaam en hij trouwt met Maria.

In die droom vertelt de engel een aantal zaken over Jezus: via Jozef is Hij een afstammeling van koning David; Hij is verwekt door de Heilige Geest; Hij is de Immanuel, 'God-met-ons' en daarmee de vervulling van de visioenen van de joodse profeet Jesaja; en bovenal: Hij zal Jezus heten, 'want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden'. Waarom het woordje 'want' ? Omdat de naam 'Jezus' letterlijk betekent 'God redt'.

Zulke namen in de Bijbel zijn vaak een belofte. En onze God is een goede God, dus de belofte wordt ingelost. (Stan van Ommen)

Na 54 jaar

In 1971 kwamen Hennie en José Antens in Terheijden wonen en vrijwel meteen stond kapelaan Cees Vos bij hen aan de deur om namens pastoor Piet Rombouts te vragen of zij niet bereid waren om vrijwilligerswerk in de parochie te gaan doen. Het begon met jongerendiensten, kindernevendiensten en toen kwam het Gruytveld, nu Sovak, met de vraag of Hennie en José niet bereid waren de bewoners naar en van de kerk te begeleiden. En ja, Hennie en José wilden dat wel doen en zij hebben dit gedaan tot en met zaterdag 13 december jl. , maar de jaren gaan tellen (80 plus) de gezondheid speelt hen parten en vandaar dat zij nu een punt zetten achter deze activiteit. Ad Schaap , die ook al 25 jaar actief meedraait bij deze activiteit en ook de 80 al gepasseerd is , gaat nu ook stoppen.

Aan het eind van de viering sprak pastoor Ronald van Bronswijk een dankwoord uit naar deze drie vrijwilligers. Een dank jullie wel dat gepaard ging met bloemen, een attentie en applaus van de aanwezige kerkgangers en koorleden.

Ondanks veelvuldige oproepen heeft zich jammer genoeg niemand aangemeld om dit vrijwilligerswerk van Hennie, José en Ad over te nemen, zodat er aan deze mooie activiteit (voorlopig) een einde is gekomen, want wie weet ...

***Links Hennie Antens, derde van links José Antens, dan Ad Schaap.
(Foto's Thijs van Gils)***

Een kleinere kerk heeft grote mogelijkheden wanneer zij gedragen wordt door overtuigden en overtuigende zoekers en wanneer zij zich niet opsluit in de eigen kring, maar in haar lokale eigenheid wereldwijde allure houdt en, echt kerk zijnde, te midden van de mensen wil zijn om hun hoop en hun leed te delen

(Mgr. Ernst , 1917-2017, bisschop van Breda van 1967 tot 1992)

Vrijwilligers voor de Maria Magdalenakapel in Made

Voorafgaand aan de vieringen in de Maria Magdalenakapel zijn we op zoek naar vrijwilligers om het een en ander in onze nieuwe kerkplek op de May goed te laten verlopen. We zoeken mensen die zich willen inzetten voor het verzorgen van het koffie/thee drinken na afloop van de viering en we zoeken mensen die beurtelings zorg willen dragen voor het openen en sluiten van de Mariadagkapel aan de Kloosterstraat. Voelt u voor het een of ander of voor allebei, dan kunt u zich aanmelden via info@naardekerk.nl, rechtstreeks bij pastoor Ronald van Bronswijk of telefonisch **06-10490088**. Het is erg fijn dat u mee zou willen doen, er hebben zich inmiddels al mensen aangemeld.

Onze Lieve Heer van de Intratuin

Als ik hem zo ontmoet, weerloos op het mos in de Intratuin.

Dan merk ik dat ik écht van Jezus houd

en word overspoeld door een moment van diep medelijden.

Je zult jezelf maar zo zien liggen met een gouden stropje om je nek

en een labeltje dat zegt dat jij uit China komt.

Je zult jezelf maar zo zien liggen, met die hoogblonde haartjes

en je witte koude lijffe. Och, mijn lieve Jezus!

Te koop voor maar € 12,95, mijn losprijs voor jou. (Janneke Nijboer)

Afsluiting Heilig Jaar

Het Heilig Jaar of Jubeljaar 2025, met als thema 'Pelgrims van hoop', wordt op zondag 28 december afgesloten met vieringen in bisdommen over de gehele wereld. In ons bisdom Breda gebeurt dat die dag in de eucharistieviering van 10.30 uur in de H. Antoniuskathedraal in de Bredase St. Janstraat.

Die dag sluiten ook de Heilige Deuren in de Sint-Jan van Lateranen, Santa Maria Maggiore en Sint-Paulus buiten de Muren in Rome.

De sluiting van de Heilige Deur in de Sint-Pieter op 6 januari 2026 (Driekoningen) betekent het officieel einde van het Jubeljaar.

Voor onverschilligheid hebben we tegenwoordig heel veel woorden.

Van 'boeieh' en 'ik geef er geen zak om' tot 'not giving a shit'.

Maar er zijn nauwelijks nog woorden voor medeleven of goedheid.

En wat we niet meer benoemen, dat verdwijnt. (Theoloog en journalist Ralf Bodelier)

Aanwezig

In de gang van de pastorie te Made hangt vlak bij de voordeur een klein presentiebord met daarin, netjes op alfabetische volgorde, de namen van de leden van een toenmalig pastoraal team. Na dit pastorale team zijn er nog andere teams gekomen, maar de namen op het presentiebord zijn nooit veranderd. Een van de mensen op het bord is diaken Ad van Kuyck, die op kerstavond voorgaat in de viering van Woord en Communie in 'de Wijngaerd' waarna hij tevens afscheid neemt als geestelijk verzorger van 'de Wijngaerd' een functie waarin hij

vele activiteiten ontplooid ten bate van de bewoners en hun familie. Maar Ad heeft zeker ook zijn sporen verdiend in de Bernardus-Blasiusparochie en de latere Vijf Heiligen Parochie. Na het vertrek van de paters Jan van Raaij en Toon Santegoeds in 1995 kwam hij met zijn gezin in een deel van de pastorie aan de Kerkstraat wonen, het andere deel van de pastorie en ook wel de tuin werd gebruikt voor parochiële en sociale activiteiten. Ad, als voormalig legeraalmoezenier bij de Commando's, werd teamleider van het pastoraal team dat al gauw pastorale zorg te dragen kreeg over de vijf parochies, die later de Vijf Heiligen Parochie zouden vormen. Hij zette in op een parochiestructuur met de sectoren *verkondiging en catechese, liturgie, diaconie en beheer*, een structuur die ook gebruikt werd toen in 2004 de Vijf Heiligen Parochie werd opgericht. Het startdocument van de Vijf Heiligen Parochie was ook van zijn hand. Het wemelde toen nog van de werkgroepen in onze parochies: siergroepen, pastorielwacht, kinderkoren, werkgroep gezinsdiensten, avondwakegroep, Caritas, Kerkbalans, vormselcatechese, herenkoren, dameskoren, liturgiegroepen, beraadsgroepen, etc. In Made-Stuivezand waren er in 1997 maar liefst 20 wijkvertegenwoordigers. De vijf parochies gingen ook mee met de bedevaart naar Rome in 2002, georganiseerd door het bisdom Breda. Drie volle bussen met 150 pelgrims uit onze 5 parochies. Dicht bij de mensen staan, met begrip voor de problemen waarmee mensen vaak worstelen, initiatiefnemer van veel activiteiten, werkend in de vrijere sfeer mede in gang gezet door bisschop Hubertus Ernst, zo werkte Ad in onze parochies. Hij was ook de man van Maria van de May. (Zie hiervoor het volgende artikel in deze nieuwsbrief) Maar ook Ad zag het allemaal al wel minder worden qua kerkelijke betrokkenheid, een teruggang waarvoor verschillende oorzaken zijn aan te voeren. In 2009 kwam er een eind aan zijn activiteiten binnen onze parochies en ging Ad werken in het categoriaal pastoraat (ziekenhuis en zorgcentrum). Ad heeft voor de parochies Bernardus-Blasius en later ook de parochies Antonius Abt, Gummarus en Willibrordus veel betekend, en daarvoor zeggen wij hem hartelijk dank en wij wensen hem en zijn gezin het allerbeste toe.

Diaken Ad van Kuyck bij de voorbereiding op de Eerste Communie.

Hoop is geen vlucht uit de werkelijkheid, maar een vastberaden keuze om te blijven geloven in rechtvaardigheid, vrede en menselijkheid (Paus Leo XIV)

Van weinig flatteus naar gracieus

Weinig flatteus staat er een stokpop in een kamer van de pastorie te Made, gecamoufleerd door de overgordijnen. Omstreeks 2008 werd de pop aangetroffen op de zolder van de Bernarduskerk, deze had ooit in de kerk gestaan. Diaken Ad van Kuyck nam het initiatief om haar weer terug een plek te geven in de kerk. Nelly van der Velden van de Modevakschool ging aan de slag om de pop, Maria en Kind Jezus, van passende kleding te voorzien en met kerst 2008 werd

het beeld in processie naar de vroegere doopkapel van de Bernarduskerk gedragen en geplaatst op een door Kees Rovers gemarmerde console, er kwamen noveenkaarsen met daarop een afbeelding van deze 'Maria van de May en Kind Jezus' en veel mensen vonden daar in die kapel een plek van bezinning, een moment om even een kaarsje aan te steken. De walm van die vele kaarsen zorgde wel voor de nodige roetafzetting op de kleding zodat het hoog tijd was deze te vervangen en Nelly is weer aan de slag gegaan en heeft gezorgd voor nieuwe jurken voor moeder Maria en haar Kind, waarvoor onze hartelijke dank. Hoe die er uit zien, laten we in deze Nieuwsbrief VHP nog niet zien, dat ziet u wel als u mee trekt met de processie op kerstavond of als u de vieringen in de Maria Magdalenakapel bezoekt. Ook de mantel is aan vervanging toe, om deze te kunnen vervangen, zal bij de collecte in de Maria Magdalenakapel op Kerstavond en Eerste Kerstdag een beroep worden gedaan op de kerkbezoekers.

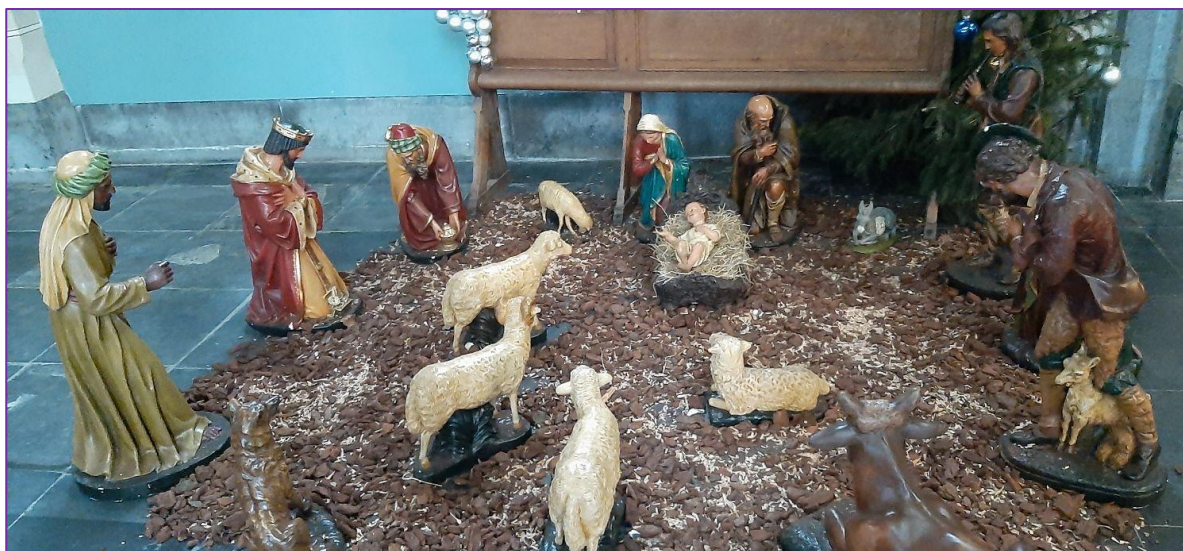

Maria van de May met Kind in de vroegere doopkapel van de Bernarduskerk.

Processie vanuit de pastorie Made naar de Maria Magdalenakapel

Nadat in november 2022 de Bernarduskerk aan de eredienst werd onttrokken is Maria van de May verhuisd naar de pastorie in Made. Op kerstavond 24 december om 19.30 uur verzamelen wij bij de pastorie, Kerkstraat 6, te Made. Met eerbied brengen wij Maria en Kind (in nieuwe jurken) in processie weer thuis op hun nieuwe plek in de dagkapel van de Maria Magdalenakapel aan de Kloosterstraat te Made. Aansluitend zal pastoor Ronald van Bronswijk met liturgische rituelen binnentreden in de Maria Magdalenakapel en voorgaan in de eucharistieviering.

Met kerst is wie er niet meer is, er nóg meer niet dan anders (Sara van Gorp, journalist)

Kerstgroep van de Willibrorduskerk Hooge Zwaluwe welke sinds de sluiting van deze kerk in 2013 in de kersttijd staat opgesteld in de Gummaruskerk te Wagenberg. Piet Knapen draagt hier steeds zorg voor.

Kerststal Gummaruskerk op een nieuwe plek in de kerk.

Pastoraat ligt op de straat

Mensen nabij zijn, gewoon een praatje maken, dat typeert zeker het pastoraal werk van Giny van der Korput. Zij gebruikt ook vaak de uitdrukking 'Pastoraat ligt op de straat'. Gewoon een praatje maken, daarmee beurt je mensen op, kun je ze bemoedigen, kun je hen ook hulp bieden, ook verder op weg helpen wat betreft het geloof.

Minstens even belangrijk als voorgaan in een viering met een briljante overweging. Dit uitgangspunt van haar had zeker ook te maken met het maatschappelijk werk waaruit Giny voortkwam. Later volgde zij een theologieopleiding en werd actief als pastoraal werker binnen o.a. de parochie Prinsenbeek.

Toen zij daar met pensioen ging, vroeg bisschop Jan Liesen haar of zij op vrijwillige basis lid wilde worden

van het pastoraal team van de Vijf Heiligen Parochie en voor haar brak toen een periode van 8 jaar aan van werken binnen de Vijf Heiligen Parochie, met als uitvalsbasis toch wel de Gummaruskerk in Wagenberg, haar eigen vroegere parochiekerk.

Die vrijwillige basis is zeker niet vrijblijvend gebleven, want zij draaide gewoon mee in het rooster van vieringen, waarin zij voorging in vieringen van Woord en Communie en ook ging zij op maandag voor in de vieringen in Zorgcentrum Antonius Abt in Terheijden. Tot haar werkzaamheden behoorde ook het contact met de protestantse gemeenten binnen ons parochiegebied, zij bouwde mee aan oecumenische vieringen en ging mee voor in de jaarlijkse herdenking van de overledenen in de Protestantse Kerk te Made, bij de Dodenherdenking op 4 mei in Terheijden hekelde zij zeer bewogen het eeuwig voortdurend oorlogsgeweld in de wereld.

De jaarlijkse familieviering op Kerstavond met medewerking van Harmonie OVU en de carnavalsviering met de Leutband in de Wagenbergse kerk stonden ook op haar agenda. Begeleiden van de families bij een uitvaart, voorgaan in uitvaarten en ook huwelijksvieringen (dat wel samen met een priester) , meewerken aan de eerste communie en allerlei vormen van overleg, maar ook aanwezig zijn bij activiteiten van

onze koren en dan altijd een opbeurend woordje spreken. Alles bij elkaar een indrukwekkend palmares , om maar eens een sportterm te gebruiken, terwijl Giny 8 jaar geleden al op haar lauweren had kunnen gaan rusten, want die had ze in Prinsensbeek al ruimschoots verdiend. Wij zijn haar voor deze 8 jaar arbeid in de Vijf Heiligen Parochie veel dank verschuldigd en wensen haar , haar man Kees en gezin het allerbeste toe.

In het donker , maar niet alleen: Herdertjestocht 2025.

Lopen door de velden op Drimmelens gebied

Geen angst, want wij zijn samen; vergeten de ander niet

(Refrein uit het door Kees van Meel zelfgeschreven Herdertjestichtlied)

Meer dan 110 wandelaars liepen dit jaar in de omgeving van Terheijden de nu al weer traditionele Herdertjestocht , georganiseerd door werkgroep Wonderwel van de Vijf Heiligen parochie. De wandelaars legden een route van 11 kilometer af , een route waarop ‘kapelaan Odekerke’ af en toe langs fietste om te vragen of het allemaal nog wel ging. Nou , het ging de wandelaars prima , met dan een appeltje en dan een borreltje, kom je wel waar je wezen moet en

dat was in de grote schuur van Manege Zeggezicht waar een tussenstop was met zang

van Anthony Singers Terheijden, het verhaal “Een witte kerst’ van Godfried Bomans, koffie – thee- en chocolademelk stonden klaar en warm worstenbrood en natuurlijk niet vergeten beschuit met muisjes , want er was de geboorte van een Kind te vieren.

Een pracht activiteit , aangestuurd door Anton van Dongen (hij kijkt nu al uit naar de herdertjestocht van 2026).

Na deze tussenstop ging het weer naar het beginpunt van de tocht. Een tocht waarin verbinding de boventoon voerde, mensen zo samen op weg.

Wat heb ik genoten gisteravond, geweldige avond gehad.

Jullie kunnen lekker nagenieten van al het geen jullie georganiseerd hebben de komende feestdagen (Marie-José Jacobs-Rasenberg)

Overzicht van vieringen in de Vijf Heiligen Parochie (VHP)

Woensdag 24 december 2025 Kerstavond Kerstcollecte

Wagenberg H. Gummaruskerk 18.30 uur Viering van Woord en Communie G. v. d. Korput. Gezinsviering met medewerking van Het Opstaporkest en JOW Jeugdorkesten van Harmonie O.V.U. uit Wagenberg.

Made Victoriazaal 'de Wijngaerd' 19.00 uur Wijngaerviering A. v. Kuyck , zang Tempeliers.

Made H. Maria Magdalenakapel 20.00 uur

Eucharistieviering R. v. Bronswijk. Blasiuskoor o.l.v. H. Vergouwen , orgel J. Horbach.

Terheijden 23.00 uur H. Antonius Abtkerk. Eucharistieviering R. v. Bronswijk. GumarAnto en Herenkoor St. Antonius Abt Terheijden o.l.v. J. Terpstra, orgel J. v. Otdorp.

Donderdag 25 december 2025 Eerste Kerstdag Kerstcollecte

Terheijden H. Antonius Abtkerk 9.30 uur Viering van Woord en Communie G. v.d. Korput. Anthony Singers Terheijden o.l.v. Nadia Rutkovska, piano René van Assche.

Made H. Maria Magdalenakapel 9.30 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk. Blasiuskoor o.l.v. H. Vergouwen, orgel J. Horbach.

Wagenberg H. Gummaruskerk 11.00 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk. GumarAnto en Herenkoor St. Antonius Abt Terheijden o.l.v. J. Terpstra, orgel J. Horbach.

Vrijdag 26 december Tweede Kerstdag, H. Stephanus

Made H. Maria Magdalenakapel 9.30 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk.
Cantor H. Vergouwen, orgel J. v. Otdorp.

Zondag 28 december 2025 H. Familie

Made H. Maria Magdalenakapel 9.30 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk.
Cantor H. Vergouwen, orgel J. Horbach.

Zaterdag 3 januari 2026 Openbaring van de Heer, Driekoningen

Terheijden H. Antonius Abtkerk 19.00 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk
GumarAnto en Herenkoor St. Antonius Abt Terheijden o.l.v. J. Terpstra.

Zondag 4 januari 2026 Openbaring van de Heer, Driekoningen

Made H. Maria Magdalenakapel 9.30 uur Eucharistieviering R. v. Bronswijk
Cantores Blasius

Vrede wordt geboren waar gerechtigheid concreet wordt.

Wegwijs binnen onze Vijf Heiligen Parochie

Het parochiesecretariaat en de parochiekantoren vormen een belangrijke schakel binnen onze parochieorganisatie, voor verdere informatie kunt u altijd contact met hen opnemen. U bent er van harte welkom.

Hieronder vindt u de openingstijden, de (e-mail) adressen en telefoonnummers:

Parochiesecretariaat Made:

Het secretariaat van de Vijf Heiligen Parochie is gevestigd op het adres Kerkstraat 6 4921 BB Made. Telefoon: 0162-682303. E-mail: info@naardekerk.nl

Kantoortijd: woensdag 9.30 uur tot 12.00 uur

Parochiekantoor Terheijden: Ida Fievet

Markstraat 2 4844 CR Terheijden. Telefoon: 076-5931216.

E-mail: terheijden@naardekerk.nl Kantoortijd: vrijdag van 9.30 uur tot 12.00 uur.

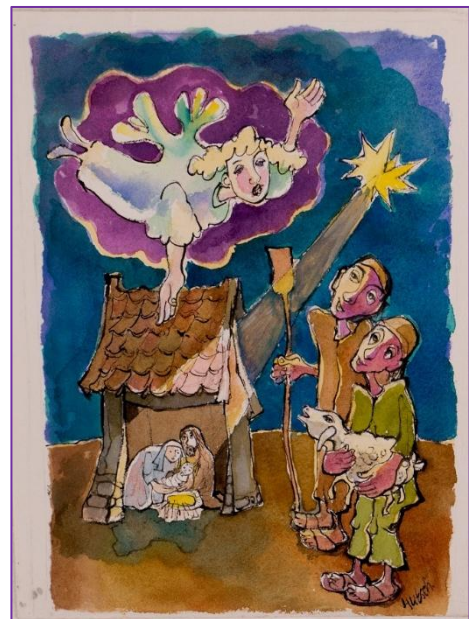
Parochiekantoor Wagenberg: Fien van Mook

Dorpsstraat 56 4845 CG Wagenberg. Telefoon 076-5931236.

E-mail: wagenberg@naardekerk.nl Kantoortijd: dinsdag van 9.00 uur tot 12.00 uur

Keltische zegenbede

*Mogen jullie gezegend zijn met de dauw van de hemel,
met het licht van de zon,
met de gloed van de maan,
met de warmte van het vuur,
met de luwte van de wind,
met de groeikracht van de aarde.
Moge het nieuwe jaar jullie goede dagen schenken.*

Op vrijdag 9 januari 2026 verschijnt Nieuwsbrief VHP 192

Kopij aanleveren kan tot woensdag 7 januari 2026. Deze dien je te sturen naar:

info@naardekerk.nl

Neem ook eens een kijkje op de website van onze Vijf Heiligen Parochie:

www.naardekerk.nl